

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

14. Mortificatione obtineri puritatem, lumenque internum res diuinas
contemplandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

rationi maximum præsidium affert
tamen ipsa oratio ideo non deficiat
sua vi & impetrandi & merendi, sed
conditiones, necessariæ non deficiant.

CAPVT XIV.

*Mortificatione speciatim inuari orationis
eaque obtineri puritatem lumenque in-
ternum res diuinas con-
templandi.*

ETSI mortificatio qualicunque
randi modo & formæ suam
& efficaciam conciliet, peculi-
tamen affert orationi mentali, quam
in silentio de rebus cœlestibus con-
mentamur. Vt enim oratio illa in-
tuatur, quemadmodum oportet, ma-
gnam postulat animi puritatem & in-
torẽ. Siquidem precatio mentalis non
est aliud, quam spiritualis diuinorum
mysteriorum, & perfectionum operum
que inspectio ac contemplatio, ut alibi
diximus. Quocirca, sicut oculos cor-
porales, claros & mundos esse neces-
est; sic oculos mentis, quibus res diu-
næ considerandæ sunt, opus est esse pur-
gatos & nitidos. At mortificationum
pro-

*Tract. 3 de
orat. ment.*

proprius effectus est, animam expurgare à spiritualibus sordibus. Nam præter sordes primarias peccati mortalis, quæ abluuntur Sacramento Pœnitentiæ, nonnullæ aliæ quoque, licet leuiorres animæ inhærent, quæ vt non prorsus eam inquinent, tamen vehementer impediunt, quo minus aciem defigere possit in res diuinas. Eæ sunt passionnes, aliæque inordinatæ in rem creatam affectiones, noxæque veniales, ad quas remouendas seruit mortificationis virtus. Etenim dum homo spontè sibi ea commoda & voluptates seculi, quibus vti poterat, subtrahit, & libenter amplectitur ea, quæ carni & voluntati suæ sunt aduersa, paulatim peccata venialia, ex cupiditatibus effrænatis orta, euanescent, animusque maiorem semper accessionem facit ad veram puritatem. Itaque non dubium est hoc mortificationis medio imprimis nobis communicari virtutem sanguinis Christi animam nostram mundantis & purificantis. *Sanguis enim Christi, teste sancto Ioanne, mundat nos ab omni peccato.* Vnde & admonet nos beatus Paulus, vt ab omni inquinamento carnis nos expurgemus, & spiritus, quod vel operibus externis, vel solo consensu mentis con-

1. Ioan. 1.

2. Cor. 7.

tractum est : dum enim nos pœnitentiam agimus vel mortificandis affectibus operam damus, Christus per ipsam pœnitentiam mundat nos, vt principalis causa, qua Deus ; vt instrumentaria, qua homo est. In quam sententiam Eusebius Emiffenus scripsit: leiunia, vigiliae, & afflictiones macerant quidem corpus, sed corda inquinata expurgant ; robur quidem adimunt corpori, sed augent animæ puritatem & splendorem.

*Hom. 10. ad
Monachos.*

Est verò & alia causa cur mortificatio orationem mentalem efficaciorrem reddat, nempe, quia ad considerandas, & multò magis ad contemplandas res diuinas cum fructu, non modò cordis puritas, sed etiam lumen quoddam spirituale necessarium est, haud secùs quàm oculis corporalibus ad cernendum, videmus non solum munditiem, sed etiam lucem quandam quæ aerem illustret, & obiectum patefaciat, esse necessariam. Lumen naturale quidem aliquid operum diuinorum patefacit, sed debile est & languidum. Lumen quoque fidei mortuæ, quantum res supernaturales, & admodum sublimes manifestet; quamdiu tamen tenebris peccati lethalis adiunctum est, non

parum obscure, & exiguo sensu eas cognoscendas repræsentat. Hinc fit, vt ad instituendam rectè orationem, & ad contemplandum de rebus diuinis opus habeamus lumine supernaturali fidei viuæ, donoque sapientiæ. Quoque hoc donū maius est, auxilijsq; supernaturalibus magis munitum, hoc res diuinæ penitus & penetrantur, & mentem hominis afficiunt & commouent. Hoc autem lumen beneficio mortificationis obtinetur; quia per illam Deus animam participem facit donorum cœlestium.

Scriptura diuina commemorat Ge-
deonem in bellum contra Madiani- *Iud 7.*
tas innumerabiles proficiscentem tre-
centos tantum è populo suo delegisse,
hoc est, illos qui stantes, & non po-
plitibus humi flexis, aquam è flumi-
ne in os proiecissent. deinde singulis
præbuisse in sinistra deferendam lage-
nam, cui inerat lampas ardens, in dex-
tra verò tubam, ac demum complosio-
ne lagenarum & confractioe; tuba-
rumque strepitu hostes in fugam ver-
tisse. Idem faciunt serui Dei opera mor-
tificationis; corda nimirum ab effectu
rerum terrenarum abstrahunt, nec vlla
affectioe inordinata illis addicti sunt,
sed vtuntur tantum illis, quoad neces-

fitas sola postulat; corpora sua, quae lagenas terreas concutiunt variis peccatorum generibus & castigant, & firmiter victoriam contra omnes tentationes bestialium obtinent. Atque ut contra fractum generis ibi emicuit lampadam lucis, sic ex mortificatione nostra hic emicuit pulcherrima lux gratiae, & doni sapientiae ad res diuinas contemplandas. O quanta animae felicitas est, luce perfruente, eiusque ope res coelestes considerantis. O quot nouae regiones, nouique mundi, ante nunquam inspecti in hac cōtemplatione se oculis mentis obijciunt? O quanta laetitia perfunditur, dum huius lucis beneficium incredibilem mysteriorum diuinorum thesaurum intuetur? quomodo stupet, & animo suspensus haeret in consideratione immensae Dei bonitatis & sapientiae? quo flagrat amoris incendio, cum acie mentis penetrat in ipsa infinitae Dei caritatis ac misericordiae viscera? Quod si tam admiranda & efficax lux in oratione mentali obtinetur per mortificationis exercitium, æquum est, ut strenue in ea nos exerceamus, voluntatem nostram coercedo, cupiditates carnis refrenando, & corpora castigando: etsi enim & alia
bo-

MORTIFICATIONE. 287

bona opera multum profint ad idem
consequendum, parum tamen efficiunt
sine mortificatione.

Palladius in historia sua Lausiaca *Pallad. in*
narrat Panfufium sanctitate, miracu- *hist. Laus.*
lis clarum monachum cœlesti reuela- *c. 64.*
tione motum adijisse rustici tuga-
rium, eique Dei nomine mandasse, vt
rationem vitæ antea sibi redderet.
Rusticum autem, Dei nomine audito,
respondisse. Ego homo peccator sum:
vitæ autem meæ hæc est institutio.
Matrimonio iunctus sum huic mulie-
ri, tribus autem liberis editis de ser-
uanda deinceps castitate, & habitatio-
ne separata inter nos conuenimus:
& iam ipsos triginta annos seiuncti
viximus. Operam do peregrinis, &
egenis hospitio recipiendis; appono
illis, quod habeo, & neminem va-
cuum dimitto. Si quem è populo re-
sciscam inopia aliqua laborare, cum,
quibus modis possum, solor & iuuo.
Si aliquos inter se discordes reperio,
conor eos conciliare. Liberos ea ho-
nestate morum imbuo, vt nemo iure
de eis queri possit. Iumenta, vt nul-
li damno sint, procuro, & ne quid a-
lienum in domum meam inferatur,
vigilo. His auditis Panfufius ex parte

N 6 Dei

Dei ei benedixit & addidit: Vnde
 tantum tibi est necessarium, nempe
 primaria quædam virtus, quæ est, no-
 titia affectuosa Dei, eamque consec-
 non potes, nisi relinquas mundum, &
 crucem Christi suscipias. Paret con-
 silio rusticus, & monentem in mor-
 tem sequitur, in oratione & mortifi-
 catione se exercet tanto cum fructu,
 vt morientis animam Panfilius glo-
 ria mirabili fulgentem viderit ab an-
 gelis deportari in æterna tabernacu-
 la. Affectuosam autem vel sapidam
 Dei notitiam sanctus Panfilius appel-
 labat ardentem illum amorem uniti-
 uum, quem rerum diuinarum con-
 templatores in oratione experiuntur,
 cum perfecto sapientiæ doni auxilio.
 Ad obtinendum autem hoc nobile do-
 num sapientiæ, & pretiosum illum re-
 rum diuinarum gustum merito agno-
 scebat idem sanctus opus esse mortifi-
 catione propriæ voluntatis & carnis ca-
 stigatione, quam vocabat crucem Chri-
 sti, & idcirco rusticum illum deduxit ad
 locum, vbi cõmodè in ea ferenda se ex-
 exercere possët. Nã quãuis quouis in statu
 vel loco hoc donum obtineri queat, ta-
 men præstat eligere semper cõmodio-
 rem, ybi plura adiumenta suppetant, &

impedimenta adsint pauciora. Denique hinc discimus eos, qui operam nauare volunt orationi mentali, saluberrimè se dedere mortificationi omnium prauarum cupiditatum; tum, vt puritatem & lucem animi, de qua diximus, consequantur, tum vt muniti sint contra multos lapsus, pericula, & detrimenta. Experientia enim quotidiana liquet, eos qui humilitatis & abnegationis sui studia refugiunt, nec consilia Patrum spiritualium sequuntur, turpissimè sæpè à dæmone, carne, & mundo in fraudem induci. Vnde alicubi S. Gregorius *San-*

*Lib. 5. mor-
tal. c. 22.*

ti, inquit, viri, qui à mundi operibus, non corpore, sed virtute sepiuntur, laboriosius dormiunt, quàm vigilare potuerunt: quia in eo, quod actiones huius seculi deserentes superant, robusto conspectu quotidie contra semetipsos pugnant, ne mens per negligentiam torpeat, ne subacta ocio ad desideria immunda frigeat.

CAPVT XV.

Mortificatione orationem mentalem etiam in eo iuuari, quod internam pacem & solatium spirituale conciliet.

Quoniam orationis mentalis exercitatio ingentem fructum affert vitæ Christianæ, vt alibi de-